

ск са-омекотява въ сц. Тъзи рѣкопись не издадена съ кирилловскы буквы и обьяснена отъ В. Копитара въ 1836 г. въ Виена.

VI. *Ошкръшлекъ ошь ѱевангеліе. у А. Михановича въ Цариградъ:* То съ два пергаменны листа въ малка четвъртинка, подарены отъ Мина на императорскыя (австрійскый) генералный консулъ Михановича. По нѣкои извѣстія тѣзи листовы трѣба да съ отъ Зографско-то ѱевангеліе и съдържаватъ въ себе-си изъ ѱевангеліе-то св. Матѳея 5-та и 6-та главы нецѣлы въ 124 редове. На празно-то отъ страна, а нѣкадѣ и въ текста находжатъ-са кирилловскы припискы и поправки отъ много подирешень корректоръ. Правописаніе-то и намѣстѣ не особито: срѣща-са размѣнено ту шт, ту ц, рѣдко н, никадѣ ні и друг. так. Спискъ-тъ на молитва-та: „отъѹе нашъ“ не у В. Григоровича; цѣлъ ошкръшлекъ съ кирилловскы буквы — у Ф. Миклошича.

VII. *Пергамененъ листъ съ ошкръшлеци ошь другый листъ у В. Григоровича.* Писмо-то му съ-веѣмъ отрыто или измыто, тѣй щото може да са-рае-познае само туй, че рѣкопись-та съдържавала въ себе-си духовны творенія и принадлежала къмъ рѣкописи-тѣ на първы-тѣ времена (доказателство „къ прѣвжжъ мѣрж“). Тѣзи рѣкопись-та произхожда изъ мѣнастыря св. Іоанна Рылекаго.

VIII. *Обрѣзанъ пергамененъ листъ у Григоровича,* който обьемъ въ себе-си чьтеніе изъ ѱевангеліе-то св. Іоанна; той произхожда изъ Охридскыя Мѣнастырь или храмъ.